

Súd: Okresný súd Bardejov
Spisová značka: 7C/109/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8212206400
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 05. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ivana Hanuščaková
ECLI: ECLI:SK:OSBJ:2015:8212206400.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bardejov samosudkyňou Mgr. Ivanou Hanuščakovou v právnej veci žalobcu CETELEM SLOVENSKO a.s. so sídlom Panenská 7, Bratislava, IČO: 35787783, zastúpeného Advokátskou kanceláriou JUDr. Marek Czompoly, s.r.o., Ventúrska 16, Bratislava, proti žalovanému Y. N., I. X.X.XXXX, Z. I. G. XX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaného Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Nám. Legionárov 5, 080 01 Prešov, IČO: 42 176 778, zast. advokátom JUDr. Ambrózom Motykom, Nám. SNP 7, 091 01 Stropkov, o zaplatenie 1.353,87 € s prísl., takto

rozhodol:

Súd žalobu **z a m i e t a**.

O trovách konania bude rozhodnuté v lehote 30 dní od právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

Žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa 13.08.2012 domáhal voči žalovanému zaplatenia 1.353,87 € spolu s úrokmi z omeškania a úrokmi. Zároveň požadoval, aby súd zaviazal žalovaného k náhrade trov konania.

Žalobu odôvodnil tým, že dňa 31.7.2006 uzavrel žalobca ako veriteľ na jednej strane so žalovaným ako dlžníkom na strane druhej Zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru podľa § 497 a nasl. zák. č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník v znení neskorších predpisov a zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení neskorších predpisov (ďalej aj úverová zmluva č. 1). Na základe písomnej žiadosti obsiahnutej v časti C uvedenej úverovej zmluvy vydal žalovanému úverovú kartu a poskytol mu úverový rámec vo výške 663,88 € (20.000,- Sk), teda uzavrel s ním aj tzv. revolvingový úver (ďalej aj úverová zmluva č. 2). Pri uzatváraní úverovej zmluvy žalovaný bez výhrad súhlasil so Všeobecnými úverovými podmienkami pre poskytnutie spotrebiteľského úveru, ktoré tvoria neoddeliteľnú súčasť zmluvy. Žalovaný svoj záväzok splácať poskytnutý úver riadne a včas neplnil, napriek zmluvne dohodnutým splátkam poskytnutého úveru uhradil len časť dlžnej sumy a to sumu 1.856,11 eur do odstúpenia od zmluvy a 136,- eur po odstúpení od zmluvy. Na predžalobné výzvy nereagoval. V dôsledku neplnenia dohodnutých splátok žalovaným, žalobca písomne dňa 26.4.2011 odstúpil od úverovej zmluvy. Odstúpenie nadobudlo účinnosť dňa 30.6.2011, kedy sa stal splatným dlh žalovaného v celom rozsahu. Poukázal pri tom na všeobecné zmluvné podmienky spoločnosti CETELEM SLOVENSKO, konkrétne na body IV. - 3.-1, V.-3, IV.-4.-2, III.-6.-1, V.-5, V.-7. Má za to, že žalovaný má voči nemu neuhradené záväzky po lehote splatnosti vo výške 1.353,87€, ktoré pozostávajú z istiny 1.261,58 eur a 92,29 eur - úroky. Dlžná suma je vyčíslená k 17.4.2011, dňom vstupu pohľadávky do vymáhania. Žalovaný je preto povinný uhradiť aj úroky a úroky z omeškania.

Podaním zo dňa 17.9.2012 do konania vstúpil vedľajší účastník na strane žalovaného Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, pričom o pripustení jeho vstupu do konania bolo rozhodnuté uznesením súdu zo dňa 12.11.2014, č.k. 7C/109/2013-79 po podanej námietke žalobcu. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 10.12.2014. K veci sa vyjadril podaním zo dňa 14.6.2013. Poukázal

na to, že súčasťou formulára o poskytnutí spotrebiteľského úveru bola pod bodom C (aj žiadosť žalovaného o zaradení do zoznamu žiadateľov o poskytnutí úverového rámca). Žalobca v konaní nepreukázal, že zmluva o revolvingovom úvere bola skutočne aj uzatvorená. Jedinou individuálne špecifikovanou zmluvou o úvere určenou na nákup tovaru (ostatný tovar) bola zmluva z 31. 07. 2006. Z bodu C formulára vyplýva len tá skutočnosť, že žiadateľovi v budúcnosti môže byť poskytnutý úver vo forme platobnej karty. Podpisom formulára z 31. 07. 2006 však automaticky nedošlo k vzniku paralelného úverového vzťahu (revolvingový úver). Zo zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch vyplývajú presne stanovené náležitosti, ktoré má obsahovať zmluva o spotrebiteľskom úvere, navyše v konkrétnom prípade nebola dodržaná ani písomná forma (§ 4 ods. 1 zák.č. 258/2001 Z.z.) revolvingového úveru, čo spôsobuje jej neplatnosť podľa cit. ustanovenia, ale aj podľa § 40 ods. 1 OZ. Žiadosť o zaradenie do zoznamu žiadateľov v časti C) formulára nemôže byť ani v spojení s písomným oznámením žalobcu, ktorým žalobca žalovanému oznamuje, že ako spoľahlivému klientovi mu zasiela medzinárodnú kreditnú kartu Cetelem MasterCard, považované za platné uzatvorenie zmluvy o revolvingovom úvere bez osobitnej písomnej zmluvy, v ktorom by bol tento záväzkový vzťah konkrétne individualizovaný. Na uvedenom nemení nič, ani ustanovenie všeobecných podmienok, že „okamihom vzniku zmluvy o revolvingovom úvere je v súlade s § 275 ods. 4 ObchZ odoslanie oznámenia o prijatí žiadosti klientovi“. V spotrebiteľských právnych vzťahoch neprichádza do úvahy aplikácia citovaného ustanovenia obchodného kódexu. Vedľajší účastník poukazuje aj na nevhodné predkladanie zmluvných podmienok v citovanom formulári z 31. 07. 2006, čo je možné považovať za nekalú obchodnú prax. Pri podpise zmluvy o spotrebiteľskom úvere je totiž spotrebiteľovi priamo vnútený aj ďalší právny úkon a to žiadosť o úverovú kartu pod bodom C formulára, pričom skutočná vôľa spotrebiteľa smerovala iba k zakúpeniu tovaru a uzatvoreniu úverovej zmluvy o klasickom spotrebiteľskom úvere. Je možné poukázať aj na nedostatok vôle žalovaného podať takúto

žiadosť o úverový rámec, čo v momente podpisu formulára vôbec nebolo jeho prioritou. Ak teda žalobca poskytol žalovanému finančné prostriedky a nedošlo k platnému uzatvoreniu zmluvy o revolvingovom úvere, je potrebné považovať právny vzťah medzi účastníkmi za vzťah v právnom režime bezdôvodného obohatenia. Poukázal na § 451 ods. 1, 2 OZ, § 456 OZ a 457 OZ. Ak by aj došlo k platnému uzatvoreniu revolvingovej úverovej zmluvy, je potrebné poukázať na skutočnosť, že žalobca listom zo dňa 26. 04. 2011 odstúpil od zmluvy, čím by sme sa opäť dostali do režimu bezdôvodného obohatenia. Zo samotnej žaloby vyplýva, že žalobca poskytol žalovanému z úverového rámca (revolvingu) finančné prostriedky vo výške 1 917,54 € Žalobca ďalej v žalobe uvádza, že žalovaný uhradil žalobcovi sumu 1 856,11 € a sumu 136,- €, spolu 1 992,11 €. § poukazom na § 457 OZ teda žalovaný vrátil žalobcovi všetko, čo podľa neplatnej (zrušenej) zmluvy dostal, ba dokonca na strane žalobcu došlo k vzniku bezdôvodného obohatenia. Výška úroku spotrebiteľského úveru (23,4 % p.a.) pri uzavretej spotrebiteľskej zmluve je v rozpore s dobrými mravmi a nemohla by požívať súdnu ochranu. Navrhol žalobu zamietnuť a priznať mu náhradu trov konania.

Podaním zo dňa 26.7.2013 sa k vyjadreniu vedľajšieho účastníka vyjadril žalobca. Uviedol, že dňa 31.07.2006 uzavrel žalobca ako veriteľ na jednej strane so žalovaným ako dlžníčkou na strane druhej Zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru podľa § 497 a nasl. zák. č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník v znení neskorších predpisov a zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení neskorších predpisov. Pri uzatváraní úverovej zmluvy žalovaný bez výhrad súhlasil so Všeobecnými úverovými podmienkami pre poskytnutie spotrebiteľského úveru (ďalej len VÚP - podmienky sú uvedené na zadnej strane Zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru a tvoria jej neoddeliteľnú súčasť). Na základe písomnej žiadosti obsiahnutej v časti C) vyššie uvedenej úverovej zmluvy vydal žalobca žalovanému úverovú kartu a poskytol mu úverový rámec, ktorý bol zmluvnými stranami pri uzavretí zmluvy dohodnutý vo výške 20.000,- Sk/663,88 Eur. Dňa 13.11.2006 zaslal žalobca žalovanému v súlade s bodom 1V.-1.-1. VÚP potvrdenie o akceptácii návrhu, v ktorom mu potvrdil uzatvorenie úverovej zmluvy, zaslal mu úverovú kartu a oznámil základné údaje nevyhnutné pre správne používanie karty. Predmetné potvrdenie predkladá žalobca v prílohe. PIN kód, ktorého použitie je nevyhnutné pre čerpanie peňažných prostriedkov z karty zaslal žalobca žalovanému formou doporučenej zásielky do vlastných rúk, o čom svedčí poštový podací hárok zo dňa 28.11.2006, ktorý žalobca predkladá súdu v prílohe. Žalobca má za to, že podpisom oboch zmluvných strán sa stala úverová zmluva perfektnou, pričom vzhľadom na písomný návrh na uzavretie zmluvy urobený v súlade s ust. § 43a OZ a písomnú akceptáciu návrhu urobenú v súlade s ust. § 43c OZ bola pri uzatváraní právneho úkonu dodržaná zákonom požadovaná písomná forma a preto je uzatvorená úverová zmluva platná. Žalobca súčasne poukazuje na skutočnosť, že uzatvorením úverovej zmluvy nevznikli žalovanému automaticky žiadne peňažné záväzky vyplývajúce z revolvingového úveru a povinnosť splácať úver vznikla v súlade s bodom IV.-1,-2. VUP až okamihom čerpania peňažných prostriedkov z poskytnutého úverového rámca, pričom

samotné čerpanie peňažných prostriedkov za pomoci doručenej úverovej karty a PIN u potrebného na jej používanie bolo závislé výlučne od vôle žalovaného, pričom žalobca čerpanie žalovanému žiadnym spôsobom nevnucoval a žalovaný ho uskutočnil tak, že boli dodržané všetky zákonné požiadavky pre platný právny úkon urobený slobodne, vážne, určito a zrozumiteľne. Žalobca tiež nesúhlasí s názorom vedľajšieho účastníka, že odstúpením od zmluvy sa zmluva zrušuje od počiatku. V tejto súvislosti žalobca uvádza, že podľa bodu I.-2 Všeobecných úverových podmienok (ďalej len „VÚP“) nachádzajúcich sa na zadnej strane úverovej zmluvy a tvoriacich ich neoddeliteľnú súčasť uzavrel žalobca so žalovaným úverovú zmluvu podľa § 497 a nasl. zák.

č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník v znení neskorších predpisov a zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení neskorších predpisov. Žalovaný bol s predmetnými všeobecnými úverovými podmienkami riadne oboznámený pri uzatváraní úverovej zmluvy pričom s nimi vyjadril výslovný súhlas, čo potvrdil svojim podpisom na úverovej zmluve. Žalobca je preto toho názoru, že v otázke odstúpenia od úverovej zmluvy a jeho účinkov je potrebné, keďže ide o tzv. „absolútny obchod“, vychádzať z právnej úpravy odstúpenia podľa ustanovenia § 344 ObZ, osobitnej právnej úpravy odstúpenia pri úverových zmluvách podľa ustanovenia § 506 ObZ ako aj z dohody zmluvných strán podľa bodu III.-6-1. VÚP a HI.-6.-4. VÚP. Z uvedených zákonných a zmluvných ustanovení je zrejmé, že odstúpením od úverovej zmluvy zo strany žalobcu z dôvodu neplnenia zmluvných splátok úveru žalovaným nedošlo k zrušeniu úverovej zmluvy od počiatku ani k zániku všetkých práv a povinností z tejto úverovej zmluvy, keďže žalobca bol aj po odstúpení oprávnený požadovať od žalovaného splatenie dlžnej sumy vrátane príslušenstva. Žalobca je toho názoru, že v danom prípade neobstojí ani úvaha o prípadnej prednosti právneho režimu odstúpenia podľa ust. § 48 ods. 1 a 2 OZ pred režimom odstúpenia podľa ObZ z dôvodu, že je to pre spotrebiteľa výhodnejšie, keďže tak všeobecná úprava odstúpenia podľa ust. § 48 OZ ako aj všeobecná úprava odstúpenia podľa ust. § 351 ods. 1 ObZ umožňujú zmluvným stranám dohodnúť účinky odstúpenia od zmluvy odchylné od zákonnej úpravy a sú teda v tomto smere rovnocenné. Vzhľadom k vyššie uvedeným skutočnostiam považuje žalobca za nesprávny záver vedľajšieho účastníka v tom zmysle, že úverová zmluva sa na základe odstúpenia zrušila od počiatku podľa ustanovenia § 48 ods. 1, 2 OZ a za nesprávne považuje tiež posudzovanie odstúpenia od úverovej zmluvy podľa ustanovení Občianskeho práva. Žalobca okrem toho poukazuje na skutočnosť, že dokonca aj v prípade posúdenia odstúpenia od úverovej zmluvy podľa ustanovení § 48 ods. 1, 2 OZ, s čím však žalobca nesúhlasí, nemohlo dôjsť k zániku všetkých práv a povinností z úverovej zmluvy, keďže podľa ustanovenia § 48 ods. 2 odstúpením od zmluvy sa zmluva od začiatku zrušuje, ak nie je právnym predpisom ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté inak, pričom v danom prípade inak dohodnuté účastníkmi bolo a na viac účinky odstúpenia odchylné upravuje iný právny predpis, ktorý má pred režimom občianskeho práva prednosť (§ 506 ObZ). Poukázal na aj uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 22.05.2013, sp. zn. 16Co/405/2012. Vedľajší účastník vo svojom podaní tiež namieta výšku úroku dohodnutého v zmluve. Žalobca poukazuje na skutočnosť, že v prípade spotrebiteľských úverov nie je možné priamo porovnávať úrokové sadzby komerčných bánk s úrokovými sadzbami nebankových subjektov, ktoré tieto úvery poskytujú a to z dôvodu rozdielneho zabezpečenia pohľadávok z takýchto úverov a teda aj rozdielneho rizika nesplatenia úveru, ktoré sa v cene úveru prejavuje. Žalobca je toho názoru, že úroková sadzba vo výške 23,40 % ročne bola v danom čase a mieste uzatvárania úverového vzťahu s prihliadnutím na druh úveru, jeho výšku, dobu splatnosti a neexistujúce zabezpečenie obvyklá a primeraná.

Žalovaný sa k žalobe písomne nevyjadril.

Na pojednávanie vo veci konané dňa 26.5.2015 sa nedostavili účastníci konania, právny zástupca žalobcu a vedľajší účastník. Žalobca a jeho právny zástupca svoju neúčast' ospravedlnili, o odročenie pojednávania nežiadali. Žalovaný a vedľajší účastník svoju neúčast' na pojednávaní neospravedlnili, ani nežiadali o odročenie pojednávania. Súd preto v zmysle § 101 ods. 2 O.s.p. vec prejednal a rozhodol v ich neprítomnosti; prihliadol pritom na obsah spisu a dosiaľ vykonané dôkazy.

Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením vyjadreniami účastníkov konania a oboznámením v spise pripojených listinných dôkazov, tak ako boli oboznamované na pojednávaniach : návrhom, zmluvou, obchodnými podmienkami, odstúpením od zmluvy, vyjadreniami účastníkov a vedľajšieho účastníka, potvrdeniami o poskytnutí a úhrade úveru, výpisy z účtu, špecifikáciou istiny, sadzobníkom poplatkov a inými v spise pripojenými listinami a zistil tento skutkový stav veci:

Súd z obsahu zmluvy o úvere (aj č. 1, aj č. 2) zistil, že dňa 31.7.2006 účastníci uzavreli zmluvu o spotrebiteľskom úvere - klasický úver (pod písm. B, zmluva č. 2) na zakúpenie tovaru v predajnej cene 19.050,- Sk. Priama platba činila 0,- Sk. Výška úveru je 19.050,- Sk, cena úveru 4.020,- Sk. Dohodnutých bolo 15 mesačných splátok vo výške 1.538,- Sk mesačne, 1. splátka bola splatná najneskôr 15.08.2006, súčet splátok 23.070,- Sk a termín splatnosti bol dohodnutý na 15. deň v mesiaci. RPMN bolo uvedené vo výške 34,41 %, poistenie odmietnuté. Tlačivo zmluvy - formulár pre spotrebiteľské úvery žalobcu, ktorý bol použitý aj v tomto prejednávacom prípade, je vertikálne rozdelený na dve časti z ktorých pravá časť, orámovaná a podfarbená, obsahuje vopred vytlačené texty rozdelené na body: C/- úverová karta, D/- poistenie klienta, E/ - dohoda o zrážkach zo mzdy, F/ - súhlas so pracovaním osobných údajov a G/- žiadosť o financovanie. Do tejto časti formulára nie je možné nič mechanicky vpisovať ani meniť text. V spodnej časti tlačiva t.j. pod farebne označenou časťou je plnou čiarou vyznačené miesto pre vyznačenie dátumu a miesta uzavretia zmluvy a pod ním plnou čiarou vyznačené miesto pre podpisy. Bezprostredne pod týmito čiarami je rámček, obsahujúci vyhlásenie partnera žiadateľa o úver, ktorý je vyplnený. Predajcom je M. N. - Nábytok, Bardejov. Ľavá vertikálna časť formulára je prispôbená na to, aby sa do nej mohli vpisovať individuálne požiadavky záujemcu o úver a obsahuje niekoľko oddielov, ktoré sú horizontálne medzi sebou oddelené prerušovanou čiarou. Ľavá vertikálna časť formulára je prispôbená na to, aby sa do nej mohli vpisovať individuálne požiadavky záujemcu o úver a obsahuje niekoľko oddielov, ktoré sú horizontálne medzi sebou oddelené prerušovanou čiarou.

Posledná časť: „Úverová karta“ C1 obsahuje

- 1) údaj o mesačnej úrokovej sadzbe vo výške 1,95 %
- 2) príklad pre výpočet RPMN pri výške čerpania úveru vo výške 20.000 Sk (ako to bolo aj v tomto prípade), 31,76 %
- 3) výšku mesačného poplatku za správu úveru v sume 45 Sk
- 4) ročná úroková sadzba 23,40 %
- 5) výška poistného v bode 1 časti D : 2,99 %.

V časti C) úverová karta je uvedené, že žiadateľ žiada spoločnosť CETELEM Slovensko o zaradenie do zoznamu žiadateľov o poskytnutie úverového rámca, aby mu poskytla úverový rámec vo výške 20.000,- Sk a aby mu vydala úverovú kartu na jeho meno. Berie na vedomie, že jeho žiadosť bude posudzovaná podľa údajov uvedených v žiadosti o poskytnutie klasického spotrebiteľského úveru a priebehu jeho splácania a že v prípade, že po vyhodnotení aktuálnej situácie nebude možné vyhovieť žiadosti v plnom rozsahu, spoločnosť CETELEM Slovensko môže zmeniť navrhovanú výšku úverového rámca na nižšiu sumu. Žiadateľ sa zaväzuje splácať poskytnutú úver vo výške min. 5 % poskytnutého úverového rámca, ak nebude dohodnuté inak, a to i telefonicky. Súhlasí s platbami uvedených v bode C1, termín splatnosti je v 10. deň v mesiaci, ak niet v časti C dohodnuté

inak a spôsob platenia je zhodný so zvolenou možnosťou v časti B).

Podaním zo dňa 26.4.2011 žalobca odstúpil o úverovej zmluvy č. 1 uzavretej so žalovaným vo vzťahu k úverovej karte z dôvodu omeškania so splácaním úveru poskytnutého formou čerpania peňažných prostriedkov prostredníctvom úverovej karty. Ku dňu 31.5.2011 sa stáva zároveň splatným celý dlh z toho vyplývajúci. Zároveň vyzval žalovaného na úhradu dlhu vo výške 1.453,87 eur (istina, úroky, poplatky, zmluvná pokuta) s tým, že od 01.6.2011 bude účtovaný úrok z omeškania. Na plnenie poskytol lehotu 14 dní. Uvedené podanie bolo žalovanému doručené dňa 2.5.2011 a bolo adresované aj partnerke žalovaného.

Podľa bodu III.-6.-1. VÚP je Cetelem oprávnený odstúpiť od úverovej zmluvy a požadovať splatenie dlžnej sumy vrátane príslušenstva ku dňu účinnosti odstúpenia v prípade, že klient sa dostal do omeškania so splatením viac než dvoch po sebe nasledujúcich splátok alebo jednej splátky dlhšie ako tri mesiace.

Podľa bodu III.-6.-4. VÚP odstúpenie od zmluvy je potrebné vykonať formou doporučeného listu. Odstúpenie nadobúda účinnosť ku koncu kalendárneho mesiaca nasledujúceho po mesiaci, v ktorom bolo doručené oznámenie o odstúpení druhej zmluvnej strane. Ku dňu účinnosti odstúpenia je splatný celý dlh klienta voči Cetelemu.

Súd z prehľadu odfinancovaných finančných prostriedkov žalovanému vyplývajúcich z potvrdenia žalobcu zo dňa 2.7.2013 (čl. 49, k úverovej zmluve č. 1) zistil, že žalovanému boli spolu poskytnuté

finančné prostriedky vo výške 1.746,92 eur v období od 4.12.2006 do 24.5.2010, a suma 24,18 eur bola financovaná predajcovi.

Súd z prehľadu splátok platených žalovaným oznámených žalobcom dňa 2.7.2013 (k úverovej zmluve č. 1, čl. 50) zistil, že žalovaný spolu zaplatil 1.856,11 eur k 20.9.2010, a od 19.4.2011 do 19.8.2011 sumu 136 eur.

Taktiež bol súdu predložený sadzobník poplatkov CETELEM SLOVENSKO, a.s., na základe ktorého si žalobca účtuje poplatky (napr. zmluvná pokuta, poplatok za užívanie kreditnej karty, vstup do vymáhania, upomienky a pod. ako to udáva žalobca).

Z výpisu z obchodného registra žalobcu vyplýva, že v jeho predmete činnosti je aj poskytovanie úverov z vlastných zdrojov.

Podľa § 3 ods. 3 zák. č. 250/2007 Z.z. (o ochrane spotrebiteľa) každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách 9), odkaz na § 52 až 54 Občianskeho zákonníka.

Podľa § 23a zák. č. 634/1992 Zb. spotrebiteľskými zmluvami sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzavierajú vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje. Na spotrebiteľské zmluvy, ktoré neboli uzavreté podľa osobitného predpisu, 13d) sa primerane použijú ustanovenia tohto predpisu.

13d) § 52 až 60 Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov.

Podľa § 261 ods. 3 písm. d) Obchodného zákonníka touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy zo zmluvy o predaji podniku alebo jeho častí (§ 476), zmluvy o úvere (§ 497), zmluvy o kontrolnej činnosti (§ 591), zasielateľskej zmluvy (§ 601), zmluvy o prevádzke dopravného prostriedku (§ 638), zmluvy o tichom spoločenstve (§ 673), zmluvy o otvorení akreditívu (§ 682), zmluvy o inkase (§ 692), zmluvy o bankovom uložení veci (§ 700), zmluvy o bežnom účte (§ 708) a zmluvy o vkladovom účte (§ 716).

Podľa § 497 Obch. zák. zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 499 Obchodného zákonníka za dojednanie záväzku veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky možno dojednať odplatu, ak poskytovanie úveru je predmetom podnikania veriteľa.

Podľa § 502 ods. 1 Obch. zák. od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške.

Podľa § 3 ods. 1, 2 zákona č. 258/2001 Z.z. účinného v čase vzniku právneho vzťahu veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; 3) v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci. 4) Spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa § 2 písm. b) cit. zák. na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 4 ods. 1 cit. zák. zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná.

Podľa § 4 ods. 2 cit. zák. zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí 6) obsahuje najmä

a) sumu, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov; ak je to možné, treba uviesť aj súčet týchto platieb s upozornením na možnosť účtovania kompenzácie ušlých výnosov, ak veriteľ chce túto možnosť využiť,

- b) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje,
- c) cenu tovaru alebo poskytnutej služby,
- d) identifikáciu vlastníka, ak vlastníctvo neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva spotrebiteľom,
- e) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- f) meno a adresu spotrebiteľa,

g) ročnú percentuálnu mieru nákladov; ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov,

h) podmienky závislé od objektívnych skutočností, pri ktorých splnení môže byť upravená ročná percentuálna miera nákladov,

i) výpočet nákladov uvedených v §2 písm. c), ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; ide o určenie podmienok, za ktorých musí spotrebiteľ zaplatiť zvýšené náklady. Uvedie sa výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad.

Podľa § 1 ods. 2 písm. e) cit. zák. zákon sa nevzťahuje na zmluvy o poskytnutí úveru do hodnoty v Sk zodpovedajúcej 200 EUR a nad hodnotu v Sk zodpovedajúcu 20 000 EUR; ak je na rovnaký účel uzavretých viac zmlúv o spotrebiteľskom úvere medzi tým istým veriteľom a spotrebiteľom, súhrn všetkých zmlúv o spotrebiteľskom úvere sa považuje za jediný spotrebiteľský úver.

Podľa § 40 ods. 1 Občianskeho zákonníka účinného ku dňu vzniku vzťahu medzi žalobcom a žalovaným (ďalej aj OZ) ak právny úkon nebol urobený vo forme, ktorú vyžaduje zákon alebo dohoda účastníkov, je neplatný.

Podľa § 37 ods. 1 OZ právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

Podľa § 39 OZ neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 517 ods. 2 OZ ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 544 ods.1, 2 OZ ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda. Zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne a v dojednaní musí byť určená jej výška alebo určený spôsob jej určenia.

Podľa § 52 OZ spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 OZ spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len neprijateľná podmienka). Ustanovenie odseku 1 sa nevzťahuje na predmet plnenia

alebo cenu plnenia. Za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré

- a) má spotrebiteľ plniť a s ktorými sa nemal možnosť oboznámiť pred uzavretím zmluvy,
- b) dovoľujú dodávateľovi previesť práva a povinnosti zo zmluvy na iného dodávateľa bez súhlasu spotrebiteľa, ak by prevodom došlo k zhoršeniu vymožitelnosti alebo zabezpečenia pohľadávky spotrebiteľa,
- c) vylučujú alebo obmedzujú zodpovednosť dodávateľa za konanie alebo opomenutie, ktorým sa spotrebiteľovi spôsobila smrť alebo ujma na zdraví,
- d) vylučujú alebo obmedzujú práva spotrebiteľa pri uplatnení zodpovednosti za vady alebo zodpovednosti za škodu,

e) umožňujú dodávateľovi, aby spotrebiteľovi nevydal ním poskytnuté plnenie aj v prípade, že spotrebiteľ neuzavrie s dodávateľom zmluvu alebo od nej odstúpi,
f) umožňujú dodávateľovi odstúpiť od zmluvy bez zmluvného alebo zákonného dôvodu a spotrebiteľovi to neumožňujú,
g) oprávňujú dodávateľa, aby bez dôvodov hodných osobitného zreteľa vypovedal zmluvu uzavretú na dobu neurčitú bez primeranej výpovednej lehoty,
h) prikazujú spotrebiteľovi, aby splnil všetky záväzky aj vtedy, ak dodávateľ nespĺnil záväzky, ktoré vznikli,
i) umožňujú dodávateľovi jednostranne zmeniť zmluvné podmienky bez dôvodu dohodnutého v zmluve,
j) určujú, že cena tovaru alebo služieb bude určená v čase ich splnenia, alebo dodávateľa oprávňujú k zvýšeniu ceny tovaru alebo služieb bez toho, aby spotrebiteľ mal právo odstúpiť od zmluvy, ak cena dohodnutá v čase uzavretia zmluvy je podstatne prekročená v čase splnenia.
Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 54 OZ zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 3 ods. 1 OZ výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

Podľa § 5b zákona NR SR č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom od 1. mája 2014 orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával. Keďže zákonodarca uplatňovanie príslušného ustanovenia neobmedzil na vzťahy vzniknuté až po tomto dátume, je ním súd viazaný ako orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy a aj bez námietky musí teda prihliadať na premlčanie.

Keďže v danom prípade ide o spotrebiteľské zmluvy (spĺňa všetky podmienky, ktoré zmluvu určujú ako spotrebiteľskú) je treba aplikovať zákonné ustanovenie prijaté do Občianskeho zákonníka po 1.4.2004.

Žalobca ako veriteľ je podnikateľský subjekt, ktorý na formulári a v pevne stanovených obchodných podmienkach určil obsah zmluvy, pričom druhá zmluvná strana - dlžník - zákazník (žalovaný) nemal možnosť obsah zmluvy ovplyvniť, preto sa jedná o zmluvu spotrebiteľskú, na ktorú sa vzťahujú aj napriek zákonnej úprave úverovej zmluvy v Obchodnom zákonníku, všeobecné ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách uvedené v Občianskom zákonníku v §§ 52-54 Občianskeho zákonníka zavedené zákonom č. 150/2004 Z.z., ktorý zmenil a doplnil Občiansky zákonník s účinnosťou od 1.4.2004 a zaviedol do nášho právneho poriadku inštitút tzv. spotrebiteľských zmlúv, a to v súlade s čl. 69 až 71 Asociačnej dohody, ktorá vstúpila do platnosti 1. februára 1995, a ktorou sa Slovenská republika zaviazala, že vyvinie úsilie na zabezpečenie postupnej zlučiteľnosti jej právnych predpisov s predpismi Európskej únie. Dovtedy obdobný typ zmluvy čiastočne upravoval zákon č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov ako tzv. typovú zmluvu (spotrebiteľskú). Táto úprava nášho právneho poriadku bola nevyhnutná v súvislosti so vstupom Slovenska do EÚ v máji 2004 a zosúladovala náš právny poriadok s niektorými právnymi aktmi Európskych spoločenstiev a EÚ. V čase vzniku zmluvného vzťahu uvedené upravovalo ust. § 23a zák. č. 634/1992 Zb. s odkazom na ust. Občianskeho zákonníka. Momentálne uvedené upravuje zákon o ochrane spotrebiteľa č. 250/2007 Z.z. a to konkrétne § 3 ods. 3 (každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách 9), odkaz na § 52 až 54 Občianskeho zákonníka). Súd nespochybňuje aplikáciu Obchodného zákonníka (ustanovenia § 497 a nasledujúce upravujúce úverovú zmluvu) na vznik Zmluvy, avšak pre celkové posúdenie právneho vzťahu majú prednosť osobitné ustanovenia právneho poriadku, ktoré sú súčasťou špeciálnej právnej úpravy v oblasti spotrebiteľského práva vrátane ustanovení § 52 až §54 OZ. Tým pádom súd použil ustanovenia Občianskeho zákonníka na právne posúdenie právneho vzťahu medzi žalobcom a

žalovaným, ale aj na z toho vyplývajúce účinky omeškania či premlčania nároku. Pričom ako vyplýva z cit. ust. OZ zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona (myslí sa Občianskeho zákonníka) v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší. Zmluvy nesmú obsahovať dohody, ktoré by stavali spotrebiteľa do nevýhodnejšieho postavenia ako mu zákon priznáva a to s poukazom na ust. § 54 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka. Takyto výklad je podľa názoru súdu plne eurokonformný (t.j. výklad v súlade s komunitárnym právom). Aj preto je súd názoru, že je potrebné považovať záväzkovo právny vzťah vzniknutý medzi účastníkmi za občianskoprávny vzťah, nie vzťah obchodnoprávny. Taktiež ustanovenia Obchodného zákonníka, v rámci ktorých je zmluva o úvere považovaná za tzv. „absolútny obchod“, však v čase vzniku daného záväzkového vzťahu neobsahovali špeciálne ustanovenia týkajúce sa ochrany spotrebiteľa (OZ, zák. č. 129/2010 Z.z.), ktoré aj vo vzťahu k Obchodnému zákonníku pôsobia ako lex specialis. Taktiež vzhľadom k tomu, že žalovanému bol poskytnutý revolvingový úver vo výške 20.000,-Sk (úverový rámec), čo je 663,88 eur a druhý spotrebiteľský úver v sume 19.050,- Sk, t.j. 632,34 eur, vzťahuje sa na predmetné zmluvy o úvere aj osobitná právna úprava, a to zákon o spotrebiteľských úveroch č. 258/2001 Z.z.. Súd v tomto názore (ohľadne spotrebiteľskej zmluvy) podporuje aj ust. § 3 ods. 3 zák. č. 250/2007 Z.z. a zák. č. 634/1992 Zb o ochrane spotrebiteľa s odkazom na

použitie ustanovení Občianskeho zákonníka. Vzhľadom k uvedenému súd neprihliadal na námietky žalobcu týkajúce sa posúdenia právneho vzťahu medzi účastníkmi konania ako absolútneho obchodu.

Problematika ochrany spotrebiteľa je inštitút, ktorý treba vnímať komplexne a ktorý sa dotýka viacerých typov zmlúv. Európska únia venuje ochrane spotrebiteľa mimoriadnu pozornosť. Vychádzajúc z európskej legislatívy aj zmluvy uzatvorené podľa iných zákonov ako Občiansky zákonník možno tiež považovať za spotrebiteľské napriek tomu, že ich zákon priamo ako spotrebiteľské neoznačuje. Spotrebiteľská zmluva nie je samostatným typom zmluvy (aj keď je v Občianskom zákonníku pomenovaná), ale možno ju označiť ako druh zmluvy, pre ktorú najmä Občiansky zákonník, ale aj iné právne predpisy ustanovujú osobitné podmienky a určujú, aké náležitosti zmluva musí obsahovať a naopak, ktoré v nej nesmú byť (neprijateľné podmienky) na ochranu tzv. slabšej zmluvnej strany.

Z ustálenej judikatúry Európskeho súdneho dvora je ochrana zavedená smernicou založená na myšlienke, že spotrebiteľ je v slabšej pozícii, a to vedie k tomu, že súhlasí s podmienkami pripravenými vopred druhou zmluvnou stranou bez toho, aby mohol ovplyvniť obsah týchto podmienok. Občiansky zákonník v § 52 v znení od 1.4.2004 vymedzuje zmluvné typy spotrebiteľských zmlúv len deklaratórne (išlo o užší výpočet ako je úprava v práve EÚ, aktuálna úprava v Občianskom zákonníku je už súladná s právom EÚ). Podľa čl.6 ods. 1 Smernice 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, členské štáty EÚ zabezpečia, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok.

Taktiež zákon č. 258/2001 Z.z. v ust. § 4 ods. 2 úplne jasne vymedzuje, čo zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať. Takto stanovené podstatné náležitosti zmluvy musia úplne a jasne vymedziť najmä práva a povinnosti spotrebiteľa, ktorý sa stáva dlžníkom, ktorý na základe údajov musí vopred vedieť čo, v akej výške a kedy má plniť. O tom svedčí aj stanovená poučovacia povinnosť veriteľa ako aj úprava reklamy produktov pri ponuke spotrebiteľských úverov. Preto súd považuje za vylúčené, aby zmluva obsahovala dve rozdielne úpravy pre jeden právny vzťah a predmet zmluvy bol závislý až od následného plnenia, resp. správania sa klienta bez jednoznačne prejavenej vôle voľby stanoveného zmluvného režimu.

Súd nemôže opomenúť ako skutočnosť, že vo všeobecnosti zmluva o úvere aj zmluva o spotrebiteľskom úvere sa zaraďujú medzi konsenzuálne kontrakty a teda nároky (práva a povinnosti) účastníkov právneho úkonu vznikajú uzavretím zmluvy. Preto všetky práva a povinnosti musia byť jasne a zreteľne stanovené pri vzniku zmluvy, teda okamihom uzavretia.

Predmetom konania je záväzok žalovaného na ďalšom úvere, ktorý mal žalobca poskytnúť žalovanému v podobe platobnej kreditnej karty s úverovým rámcom 20.000 Sk (663,88€), tzv. revolvingový úver, pričom žalovaný čerpal finančné prostriedky v sume 1.746,92 eur. Žalobca však za účelom existencie tohto nového záväzkového vzťahu nepredložil žiadne listinné dôkazy t.j. zmluvu, na základe ktorej k tomu došlo.

Je nepochybné, že žalobca pri uzatváraní tejto zmluvy (č. 1 aj č. 2) vystupoval ako dodávateľ s poukazom na predmet podnikania /viď výpis z Obchodného registra a predmet činnosti/ a žalovaný vystupoval ako spotrebiteľ, pretože pri uzatváraní zmluvy nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti /§ 52 Občianskeho zákonníka/.

Z predložených listín možno ustáliť, že niet pochyb o tom, že dňa 31.7.2006 účastníci konania uzavreli jedinú individuálne špecifikovanú zmluvu o úvere, určenú na nákup tovaru (zmluva č. 2). V rámci dojednávania tohto záväzku žalobca vopred vnútil konajúcej osobe (žalovanej) aj iný úkon než iba ten, ktorý bol v danom okamihu vo sfére jeho záujmu. Ako totiž vyplýva z daného tlačiva, podpisom želananej zmluvy sa konajúca osoba súčasne podpisuje aj pod tú časť textu, ktorá sa týka absolútne iného právneho vzťahu. Povedané inými slovami, dňa 31.7.2006 sa žalovaná podpísala aj pod ten záväzok, ktorý v daný moment uzatváraný nebol a nespĺňal zákonom stanovené náležitosti.

V konečnom dôsledku z bodu C formulára zmluvy o úvere zo dňa 31.7.2006 nevyplýva nič iné než to, že žiadateľovi v budúcnosti môže byť poskytnutý úver vo forme platobnej karty. Podpisom zmluvy dňa 31.7.2006 však nedošlo automaticky k vzniku paralelného úverového vzťahu (zmluvy č. 1) . Ak chcel žalobca uzavrieť so žalovaným nový záväzkový vzťah, bolo to potrebné urobiť spôsobom, aký predpisuje zákon 258/2001 Z.z.. Ak aj neskôr poskytol žalovanému sumu 1.746,92 eur bez osobitnej písomnej zmluvy, v ktorej by tento záväzkový vzťah bol individualizovaný so všetkými náležitosťami, ktoré vyžaduje § 4 ods. 1, 2 zákona 258/2001, nebola dodržaná zákonom predpísaná forma a preto je absolútne neplatná, aj s poukazom na znenie § 40 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

Popri uvedenej zákonnej ochrane práv spotrebiteľa súd poukazuje na skutočnosť, že predmet zmluvy a teda aj podstatné náležitosti musia byť pri konsenzuálnom kontrakte jednoznačne určené pri vzniku právneho úkonu a nemôžu formovať predmet až následne podľa správania účastníka konania, ibaže by šlo o práva a povinnosti stanovené zabezpečovacími alebo rozvázovacími doložkami, sankciami, čo však nebolo v tomto prípade.

Podľa § 451 OZ kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Podľa 457 OZ ak je zmluva neplatná alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal.

Podľa § 107 Obč. zák. právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. Najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo. Ak sú účastníci neplatnej alebo zrušenej zmluvy povinní navzájom si vrátiť všetko, čo podľa nej dostali, prihliadne súd na námietku premlčania len vtedy, ak by aj druhý účastník mohol premlčanie namietat'.

Podľa § 559 OZ splnením dlh zanikne. Dlh musí byť splnený riadne a včas.

Keďže súd je toho názoru, že zmluva o revolvingovom úvere č. 1, na základe ktorej si žalobca uplatňuje nárok v tomto konaní v sume 1.124,33 eur s príslušenstvom, je absolútne neplatná, vzniklo by žalobcovi právo domáhať sa od žalovaného vrátenia bezdôvodného obohatenia v zmysle § 457 OZ, t.j. rozdielu medzi tým, čo žalovanému poskytol - 1.746,92 eur (bez priznania akýchkoľvek poplatkov požadovaných v rozpore s cit. ust. zákonov a bez prihliadania na žalobcom vykonané započítania úhrad žalovaného na zmluvné pokuty, či poplatky) a tým, čo mu žalovaný vrátil - sumy 1.856,11 eur a sumy 136,- eur. Keďže v tomto prípade je rozdiel záporný, žalovaný zaplatil o 245,19 eur viac ako bol povinný titulom bezdôvodného obohatenia uhradiť, súd žalobu považoval za bezdôvodnú (vrátane uplatnených úrokov z omeškania a úrokov) a pre splnenie dlhu (aj nad rámec povinnosti) ju zamietol. S ohľadom na uvedené súd neprihliadal na ďalšie námietky žalobcu udávané v jeho podaniach a nezoberal sa prípadným odstúpením od zmluvy, keďže ju súd považuje za absolútne neplatnú.

Naviac v prípade akéhokoľvek dlhu na úvere, by bol nárok žalobcu premlčaný s poukazom na § 107 OZ a jeho premlčanie v 2- ročnej subjektívnej dobe pre vydanie bezdôvodného obohatenia a to počítanej najneskôr od posledného poskytnutia finančných prostriedkov dňa 24.5.2010 (od 4.12.2006), keďže u žalobcu platí tzv. prezumpcia znalosti práva (mal dodržať zákonom stanovené náležitosti zmluvy o úvere a plnil z absolútne neplatného právneho úkonu) a zároveň mal vedomosť týmto dňom, že finančné prostriedky poskytol a komu a žaloba bola podaná na súde dňa 13.8.2012, teda po uplynutí 2 - ročnej premlčacej doby.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 151 ods. 3 O.s.p..

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie na Okresný súd Bardejov v lehote 15 dní odo dňa doručenia jeho písomného vyhotovenia.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods.3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§205 ods.1 O.s.p).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods.1

konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci

súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností

súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam

doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a)

rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci

(§ 205 ods.2 O.s.p.).

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľne rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov, ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.